

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಚ

ಜೋರ್‌ಬ್ರಾಗ್ ಎಂಬ ಗುಳ್ಳೆಯಾಟ

ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಬೃಹತ್ ಬಲಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುವುದು ಸಹಜ. ಗಟ್ಟಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಮತ್ತು ಹಗ್ಗಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಬಲಾನಗಳ ಒಳಗೆ ಇಬ್ಬರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ ಹಾಲ್ಯ ಹಾಸಿನ ಇಳಿಜಾರು ಇರುವ ಕಡೆ ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿರಾದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಉರುಳಿಕಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತವರು ಪಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಉರುಳಿದರೆ ರೋಚಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಟವನ್ನು ಜೋರ್‌ಬ್ರಾಗ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.
ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿರುವುದು ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದ ಡಾಲ್ಹಾಹಿಯಿದ್ದು. ಹಿಮಾಚಲದ ಅನೇಕ ಪ್ರವಾಸಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವೊಂದು ಹೋಮ್‌ಸ್ಟೇ ಮತ್ತು ರೆಸಾರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹೋಸ ರೀತಿಯ ಆಟಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

-ಕೆ.ಎಸ್. ನೀತಾ, ಹಾಸನ್

ಕೂಪಾರಾಮ ವಾಟಿಕೆ

ಒಜ್ಯಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೋಸ್‌ಪೇಟೆಯಿಂದ ಹಂಪೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸಾಗುವಾಗ ಬರುವ ಮುಲಪನಗ್ರಹಿಯಲ್ಲಿ ಹೆರೀಜ್‌ ವೆರೀಜ್‌ ರೆಸಾರ್ಟ್ ಇದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋರಿದರೆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಂಟಪವೇಂದು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದೆ ತನು ಮುದೆ ಸಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಿಗುವುದೇ ‘ಕೂಪಾರಾಮ ವಾಟಿಕೆ’. ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಿಟ್ಟ ಬಾವಿಗೆ ಕೂಪ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಾಮನ ಹೆಸರು ಇದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿರುವುದಾದರೂ ಏಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಮಾಯಣದ ಕೆಂಪಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತೀಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ಹಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಕಮಲಾಪುರದ ರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ ಗ್ರಹದಲ್ಲಿರುವೆ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಈ ಬಾವಿಯ ಸುತ್ತ ಮಂಟಪಗಳಿವೆ. ಬಾವಿಗೆ ಇಂಧಯಲು ಪಾವಟಿಗಳು ಇವೆ. ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಇಣಿಕೆದರೆ ತಗಲೂ ನೀರನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇದೊಂದು ಸರಣಿತೆ ಸ್ವಾರಕವಾಗಿದ್ದು, ಬಳಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವ ಇರುವ ಇದನ್ನು ರಕ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಬಾವಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಸುಂದರ ಕೈತೋಟ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಇಂಧಯದರೆ ನಿರ್ವೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪಳೆಯಿಂಧಿಕಾಗಳು ಹುಡುಕಿದವ್ಯಾಪಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತೇವೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಸುಂದರ ಬಾವಿಯನ್ನು ಹಂಪೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನೀವ್ಯಾಮೈ ನೋಡಲು ಮರೆಯದಿರಿ.

ಚಿತ್ತ- ಬರಹ: ರಾಮಪ್ರಸಾದ ಬಿ, ಹೊಸ್‌ಪೇಟೆ

ಇಲ್ಲಿವೆ ಗುಬ್ಬಚಿಗಳು!

ಒತ್ತಿಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವು. ಬಳಿಗಿನ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಕೂತಿದ್ದೇವು. ‘ರಶ್ಯ, ಸ್ವಲ್ಪ ನುಚ್ಚ ತಂದು ಹಾಕು’ ಎಂದು ಮಾಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ. ಒಳಗಿನಿಂದ

ಮುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ನುಚ್ಚನ್ನು ತಂದ ರಶ್ಯ ಕಿಟಕಿಯ ಹೊರಭಾಗದ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಳು. ಎದುರಿನ ಖಾಲಿ ನಿವೇಶನದ ಲಂಬಾನ ಘೋಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತದ ಗುಬ್ಬಚಿಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಬ್ಯೋಂಡ್ ಒಳಗಿನ ಗಿಡಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತವು. ನಂತರ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ್ತ ಅಕ್ಕಿಯ ನುಚ್ಚನ್ನು ಮೆಲ್ಲಿಕೊಡಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲಾಟಿ, ಬೆಂಜ್ಬಿಟ್ ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಒಳಗೆ ಸಂಪೋದವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿನಿತಿ ಬೆಳಿಗೆ ಹನ್ನೋಂದು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗುಬ್ಬಚಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆಯಂತೆ!

ಒಂದೇರಡೆಲ್ಲ ಸುಮಾರು ಇವತ್ತುಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಗುಬ್ಬಚಿಗಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದವೆಂದು ಆನಂದರವೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ಜಡೆ ರಜಕ್ಕೆಯಂದು ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನ ನಾದಿನಿಯ ಮಗ ಚಿನ್ನಾಯಿನಿಗಂತು ಸಂಪುರ್ಣೋ ಸಂಭೂತ. ‘ಮಂಗ್ಲರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗುಬ್ಬಚಿಯೂ ಕಾಣಲ್ಲ. ಗುಬ್ಬಚಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ ಅಂತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಿ. ಮರಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತ ಅವುಗಳ ಘೋಟೋ ತೆಗೆಯುವುದೇ ಅವನ ಕೇಲಸವಾಯಿತು. ಪರಿಸರದ ಅಳವು ಉಳಿವು ನಮ್ಮ ಕ್ಕೆಯಲ್ಲೇ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ ಅನ್ವಯಿತಿ.

-ಬಿ.ಎಸ್. ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಹಾಸನ್